

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

105. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Bicchio. Calaguritana
beneficii. Lunae 15. Maii 1652.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

300. per Monasterium promissio, cum vterius etiam alimenta Damianus à Monasterio receperit, nec licet, et si pecunias ex dicto redditu prouenientes posset Damianus in suos vsus conuertere, eas in emptionem aliorum censuum ad vitam erogare, quia hoc non legitur concessum, ac resistit votum paupertatis prohibens ne Religiosus intra claustra existens emere aliquid possit etiam ex pecuniis quas ipse sibi subtraxit de illis quas poterat honeste consumere, vt bene Eman. Roj. *quæstionum Regulæ* 10. 3. 9. 2. art. 10. col. 3. sub princ. *vers. non tamen fol. 80.*

6. Eo minus quia huiusmodi reservatio limitata est ad effectum (vt supra de aliis dictum fuit) conuertendi, ac disponendi cum explicita relatione ad breue Paulinum, quod pecuniam annui redditus non indulget conuerti in aliorum censuum emptionem, sed in ipsius Damiani vsus, ac necessitates, in quas propterea dumtaxat ob relationem ad Breue, ex dictione illa, vt supra, resistentem *litem, quæritur §. item Iulianus ff. locat. l. talis scriptura §. fin. ff. de leg. 1. Monach. decisi. Bonon. 40. p. n. 7. 3. n. 13. Barbol. dist. 441. num. 1. & 2. bona reservata poterant conuerti, non autem expendi in aliorum censuum emptionem, quia licentia concessa Religioso retinendi bona ad vnum vsuum, ad alium non extenditur Nauar. in *comment. de reg. in cap. non dicatis* 12. q. 1. num. 44. Diuus Antonin. 3. part. tit. 16. §. 1. 1. col. 1. & 2. Reginald. in *prax. penit. lib. 18. cap. 27. numer. 399. vers. secundo est. Modern. Matrinen. q. uest. regul. tom. 1. cap. 6. n. 52. vers. sine de his. Rodrig. 1. to. 3. quæst. 29. art. 10. col. 2. vers. seruis conclus. Syluic. verba Religio 6. quæst. 7. qui omnes pro ratione adducunt, quod Religiosus est solum vsuarius bonorum quæ sibi destinata sunt; vsuarius nequit de bonis ad certum vsuum concessis in alios vsus disponere §. 1. §. item. *Instit. de vsu & habit. ibique not. Oynot. n. 8. & seqq. Ioan. Harprecht. sub n. 1. & 13. Sor. de iustit. & iur. lib. 4. quæst. 1. art. 1. col. 8.***

7. Ac quatenus facultas conuertendi, & disponendi de bonis reservatis non restringeretur ad vsus, necessitateque proprias, sed alios quoque vsus comprehenderet, semper tamen intelligenda esset de vsibus piis, non autem profanis, vt optime aduertit Nauar. *conf. tom. 1. l. 3. tit. de donat. conf. 7. num. 2. Laur. de Portel. dub. reg. ver. peculium sub n. 1. Mirand. in manual. Praeator. tom. 1. quæst. 28. art. 9. Barbol. de potest. Episcopis allegat. 103. num. 5. in fin. & in collect. ad Concil. Tridentinum sess. 25. de regul. cap. 2. n. 10. vers. si autem Rotam Recantem. bonorum 29. Aprilis 1641. §. quod autem coram R. P. D. meo Cerro.*

8. Sicut igitur ipsa transactio facultatem disponendi de bonis reservatis ab libitum Damiano non præbet, aut reservatio ad pecunias comparatas aliunde, quam à personis ibi nominatis non porrigitur, ita nec confirmatio Apostolica, etsi emanauerit ex certa scientia, ac de voto particularis Congregationis desuper ab Urbano VIII. deputata, cum confirmatio quælibet addat quidem robur confirmatio in omnibus ibi contentis, sed non vltra, & suppleat ius non factum, §. 1. & 2. de *confirm. vtil. vel. inutil. Dec. in l. mora. n. 31. ff. de iurisd. omni. iud. Berou. conf. 7. n. 37. lib. 3. Men. conf. 5. n. 32. Rot. dec. 604. n. 1. par. 4. recent.*

9. Nihilque Guerrinos inuadit quod contraxerint bona fide, ignorantes Breue Paulinum fuisse antea antea consumptum. Nam bona fides recipientis, ubi tradentis potestas deficit, & ius resistit, contractum non sustinet iuxta distinct. Bart. in l. sed si lege, §. sine ff. *perit. hered. Bald. in l. pro onerib. circ. me. d. vers. nisi dicas C. in dot. Bec. conf. 95. num. 15. Surd. consil. 115. num. 21. & decisi. 45. n. 13. semperque vrget defectus dominij in tradente, ac votum paupertatis, & Monasterij, cui ab initio pecunie quaerite fuerant præiudicium, quod ex contractu Religiosi inferri non potuit, Abb. in c. cum Tom. VIII.*

venissent num. 5. & 6. de *restit. spoliar. Cyriac. com. 300. num. 8. Seraph. decisi. 1127. n. 2. Cauat. decisi. 209. n. 1. & fuit dictum in Perusina Parochialis 7. Aprilis 1642. coram me.*

10. Vtique tamen censuerunt Domini bonam fidem suffragari ad effectum, vt ex sorte principali censuum controuersorum demantur illorum fructus, quos Guerrini soluisse Patri Damiani viventi probauerint, præsertim quia cum dd. censui nulliter empti resoluuntur in purum mutuum, ex quo fructus percipi non poterunt *Cens. de cens. 88. num. 1. & seqq. & n. 7. vbi ampliat etiam si sponte soluti fuerint Rotam inter impress. post dictum tr. decisi. 22. n. 1. decisi. 31. num. 6. & seqq. decisi. 227. n. 4. decisi. 228. num. 2. neque patitur aequitas vt Monasterium ad quod cum omnibus bonis in hereditate Damiani repositis fructus Damiano soluti transferuntur eos liceret cum iactura soluentium, nam quod *Naturas ff. condit. indebit. cum aliis allegat. à Gen. de cens. 9. 66. n. 98.**

Et ita decitum vtraque parte informant.

DECISIO CV.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Bicchio.

Calaguriana Beneficij.

Luna 13. Maij 1652.

§. 1. **A**ctum est de Antonio Gualite, & Michaële Gurra, quia etiam hodie prout alias sub die 15. Ianuarij proxime præteriti illis præcellere Rota censuit Ioannes Gonzalez & Stephanum Palacios vti Sacerdotio, & atate antiquiores, exercitio Curæ animarum per plures annos addictos, quod præter allegatos in prima decisione ponderatum fuit in *Calaguriana beneficij de Alesanco 8. Martij proxime præteriti coram R. P. D. meo Alberгато. & in Calaguriana beneficij de Lumbveras die 18. eiusdem mensis coram R. P. D. meo Meltio.*

2. Nihil suffragante, quod Antonius alias fuerit admittus ad audiendas confessiones, & ad hoc beneficium institutus ab Ordinario, quia minor habilis requiritur ad confessiones audiendas quam ad exercitium curæ animarum, & institutio Ordinarij, quia pendet necessario à presentatione Beneficiatorum, quorum iudicium ex prædictis apparet erroneum, cum iuxta opinionem, quam passim secuta est Rota coram Eminentissimis Cardinalibus Orthobono, Corrado, & aliis in prima decisione allegatis debuissent etiam inter plures approbatos ad Curam eligere digniorem, non inducit præsumptionem dignioritatis, vt solet quando ipse Ordinarius prælegit, eo minus, quia iam fuit declarata attentata, vt ponderatum fuit in dictis Calaguritanis coram Reuerendissimis Patribus DD. meis Meltio, & Alberгато.

3. Concordia verò inter eosdem Antonium, & Michaëlem ac prouisio Apostolica ad eius limites emanata non nocet Ioann. Gonzalez & Stephano Palacios colligantibus, ac dignioribus de quibus aut de lite tunc pendente mentio facta non fuit vt debuit, vt plene comprobatum fuit in *Beneuentana Canonatus 8. Februarij, & 27. Maij 1647. coram me. Litem autem tunc temporis non fuisse extinctam, constat ex adductis in prima decisione §. nimirum, quia scilicet regulariter lis non extinguatur nisi per sententiam in iudicatum lapsam, vel longam taciturnitatem, dummodo in actis constet de non iure tacentis ex allegatis in *sanen. Capellanæ 22. Iunij 1646. coram Reuerendiss. P. D. meo Roias, quæ in calu nostro non concurrunt, quia Ioannes, & Stephanus poterant quocumque appellare**

à die habite notitiæ, ac adherere appellationi interpositæ ab altero ex aduersariis, vt fecerunt, obtinendo ad maiorem cautelam commissionem admissio ad causam, vt propterea nec cessio litis ipsis non acceptantibus facta ab aduersariis litem extinxerit. *l. si in l. postquam litis. n. 1. §. fin. C. de pact. Rot. in Conchen. Archiepiscopatibus 19. Ianuarij 1598. coram Litta impress. apud Marches. de commiss. p. 2. fol. 516. n. 2. & in Vlixbon. nullitatis Professionis 17. Maij 1641. §. minus obstat. coram Reuerendissimo Salamadrino.*

4. Ex quibus Domini confirmantur primam decisionem in parte excelsiua Antonij, & Michaëlis, ab ea tamen ex probationibus nouiter factis recesserunt in secunda parte, quæ Stephano Palacios præfert Ioannem Gonzalez tanquam Baccalaureum, & Parochum huiusmodi Ecclesiæ Sanctorum Iacobi, & Andrea, in qua situm est Beneficium controuersum, & descendente ab Auis originariis huiusmodi loci.

5. Ad probandum enim gradum Baccalaureatus non releuant plures actus in quibus Ioannes Baccalaureus enunciat, quia cum potuerit expediri absque hac qualitate, simplices enunciatuæ illam non probant, vt in terminis Doctoratus dixit Rota in *Cesariangustana pensionis 21. Decembris 1591. coram clar. mem. Cardin. Hieronymo Pamphilio impress. apud Marches. de commiss. n. 1. fol. 564. num. 5. in fin. & num. 6. eo minus, quia sunt de recenti, & plerique emanant ab ipso Ioanne; Ideoque suspensa sunt Rot. decif. 160. num. 9. decif. 405. num. 2. par. 1. recent. Et quamuis altera ex dictis enunciatuæ omisa fuerit in comparatione, quam coram Notario contextu aliter fecerunt idem Ioannes, & alij Oppositores, inter quos etiam Stephanus, ac iuramento ibidem ab omnibus præstito: aduertendum est quod iuramentum non cadit super omnibus ibi contentis, & enunciatuæ, sed solum super eo quod omnes sunt Christiani origine, bonæ conscientie, non excommunicati, nec irregulares, & quod eorum quilibet potest Beneficium obtinere, vt legitur in Summario dati pro Ioanne num. 1. Inferri ergo exinde non potest, quod Stephanus acceptauerit enunciatuam Baccalaureatus sub qua ibi Ioannes denominatur: præsertim qua alioquin ipse contra id. quod iurauit non posset Beneficium obtinere in concursu Ioannis, vt in proximis terminis ponderauit Rota in *Hispalen. decimarum de Almonde 4. Iulij 1642. coram me. Accedit dictum Testis seruatis seruandis examinati, asserentis audiuisse à diuersis quod licet Ioannes se Baccalaureum denominet, talis re vera non est, ynde eo magis dubia redditur probatio aduersarij, & reiicienda cum illam offuscare Stephano sufficiat, Bald. 79. numer. 7. lib. 2. Surd. conf. 105. sub num. 6. Rot. decif. 230. numer. 24. in fin. par. 1. diuers. decif. 664. numer. 7. par. 1. recent. & in Augustana decimarum 27. Iulij 1639. coram me.**

6. Quod verò Ioannes sit originarius huius loci excludunt Testes dati in Summario Stephani n. 1. qui deponunt illum, eiusque Patrem esse originarium loci de Autol, & potius attendenda venit origo propria, & paterna, quam auita, vel matris, filios. *C. municip. & originarij. in l. exemplo. C. de curion. l. 10. Duran. dec. 31. n. 3. & seqq. cum alijs allegatis à Moderno Hispano de iudic. to. 1. lib. 1. tit. 1. disp. 2. n. 101.*

7. Cumque iidem Testes deponant, quod Stephanus curam animarum exercuit in Ecclesia de Ricondesoto, quæ est viciua Ecclesiæ Sanctorum Iacobi, & Andrea, de qua agitur, ferè idem est, ac si in ipsa Ecclesia Sancti Andrea exercuisset, cum vtraque Ecclesia per vnionem vna fuerit affecta, c. *translatio de consit. Garz. super regula 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. num. 56. & Beneficiarij minus tales, & alterius dicantur, vt deserte affirmant iidem Testes, & est de iure Rebuff. in praxi tit. de vnion. num. 49. Gratian. discept. 655. numer. 6.*

Barbol. de iure Ecclesiast. l. 3. cap. 16. num. 21. Rota in *Amburien. seu Ciuitaten. Archiepiscopatu 1. 14. Decembris 1646. coram me.*

8. Hinc cessantibus in Ioanne prerogatiuis ob quas prima decisio illum prætulit, & e comerto per plures Testes, quorum si aliqui defectus patecerent, supplet numero, & adminicula resultantia ex fidelibus in Summario Stephani num. 5. datis, Alexand. conf. 149. n. 6. lib. 5. Surd. consil. 28. n. 43. Cæsar. de Graf. decif. 5. n. 8. & de Sponsal. Buratt. decif. 604. n. 5. Rota in recent. decif. 147. num. 2. & 4. par. 1. Probato quod idem Ioannes possidet pingue aliud Beneficium annui redditus scutorum 300. Stephanus verò nullum, & si quod habuit exigui proflus fructus dimisit, Stephanus ipse, qui de cætero doctrina, & bonis moribus præditus, ac multis annis curam animarum exercuit præferendus est, ap. de cui de preben. in 6. cum alijs allegatis in §. fin. prima decisionis.

9. A qua proinde in hoc tantum Domini recesserunt omnibus partibus informantibus, ac Stephano Beneficium adiudicandum esse dixerunt.

DECISIO CVI.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Bichio.

Bononiens. Hæreditatis.

Veneris 28. Iulij 1652.

§. 1. Valeria Catanea, cuiusque cessionarius decem hodie fuit dandam esse immisionem in medietate bonorum hæreditariorum Bernardini Catanei fratris ab intestato superstitibus tum dicta Valeria sorore, tum Bartholomæo fratre defuncti, nam fratri succedunt in capita frater, & soror ex dispositione iuris communis in §. 1. *Aub. de hered. ab intestat. in Aub. cessante Cod. legit. hered. cum alijs allegatis in Auxinana prædij 28. Iulij 1646. §. fin. coram me; & succedentibus ab intestato competit interdictionum quorum bonorum Menoch. de adijp. c. 1. n. 3. & seqq. & in his terminis Buratt. decif. 262. num. 10. decif. 509. num. 2.*

2. Nec obstat statutum Bononiæ l. 4. de successib. *Ascend. & Collater. §. dicti vero fratres, præferens fratrem sorori in successione communis fratris prædefuncti, quia statuta huiusmodi à laicis condita in hæreditate Clerici qualem fuisse Bernardinum probant testes dati in Summ. Valeriæ, non habere locum Rota censuit articulo mature discussio, & omnibus contrariis rebus in *Ranennaten hæreditatis 5. Iulij 1648. coram Emin. tissimo D. Cardin. Oribobono, ubi allegantur innumeri concordantes, & afferunt solidissima ratio, quod scilicet hæc statuta nullo modo comprehendunt illud de quo in specie statui, atque disponi à statutum bonorum potuit; laici verò non possunt in specie statuto de personis Ecclesiasticis, neque de eorum bonis directis, aut indirectis, quia illorum iurisdictioni non subicitur cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ de consit. c. decernimus de iudic. cap. fin. de vni. & benef. Cleric. c. 1. de immuni. Eccles.**

3. Quæ ratio militat, siue statutum dirigit verba in personam defuncti, siue disponat tantum de eius bonis, siue agatur de bonis quæ sitis ante, vel post Clericatum; semper enim deest subiectio bonorum iurisdictioni statutum, quæ sola sufficit ne statuto ex illius suo femininum sit locus, vt legendo doctrinam Bart. in l. 1. n. 32. & 23. Cod. Summ. Trinit. & fid. cath. sapientissime dictum fuit in decisionibus relictis à sanct. mem. Greg. XV. decif. 255. num. 1. & seqq. lib. sanct. mem. Greg. XV. decif. 255. num. 1. & ab que adden. num. 7. à Buratt. decif. 188. numer. 2. & ab add.